

Kancelária Rady pre vysielanie a retransmisiu

Pracovný materiál Kancelárie Rady na rokovanie Rady pre vysielanie a retransmisiu

dňa 24.11.2010

Bod programu: **Rôzne č. 6**

Vec: **Správa zo zahraničnej služobnej cesty - Kontaktný výbor Brusel 16.06.2010**

Predkladá: **PLO**
Vypracoval: **Juraj Polák**
Dátum: **22.11.2010**

Dňa 16. júna sa v Bruseli konalo 32. stretnutie Kontaktného výboru pre smernicu o audiovizuálnych mediálnych službách. Agenda tohto zasadnutia bola rozdelená do viacerých bodov.

Na stretnutí sa za Radu pre vysielanie a retransmisiu zúčastnili:

Juraj Polák – zamestnanec PLO

1. Transpozícia Smernice o audiovizuálnych službách (ďalej len „smernica“) – „state of play“

Prvým bodom zasadnutia bola prezentácia Európskej Komisie (ďalej len „Komisia“) o stupňoch transpozície smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (ďalej len „smernica“) v jednotlivých členských štátoch. Komisia poukázala na skutočnosť, že voči členským štátom, ktoré nenotifikovali Komisiu o transpozícii smernice bolo začaté formálne konanie o žalobe voči porušeniu zmluvy o Európskej Únii (tzv. infringement). Komisia tiež oznámila, že začala s posudzovaním formálnych notifikácií jednotlivých členských štátov a v blízkom časovom horizonte začne týmto štátom zasielať odôvodnené stanoviská Komisie k transpozícii smernice (tzv. reasoned opinions). Komisia tiež upozornila, že kodifikovaná verzia smernice je už účinná, nahrádza starú smernicu a je teda jediný účinný právny text. Kodifikovaná verzia je samozrejme totožná po obsahovej stránke, je však zmenené číslovanie jednotlivých bodov. Komisia poukázala na fakt, že všetky nové odkazy majú odkazovať už iba na nový text, pričom sa však staré odkazy nemusia meniť.

2. Zmena kritérií na posudzovanie jurisdikcie

Ďalším bodom programu bola prezentácia Komisie ohľadom témy – zmena jurisdikcie nad jednotlivými audiovizuálnymi mediálnymi službami z dôvodu zmeny kritérií na určenie jurisdikcie členského štátu v smernici. Bolo poukázané na skutočnosť, že hoci podľa pôvodného plánu mali byť vysporiadané všetky sporné audiovizuálne mediálne služby do 19.12.2009 (pozn. deadline transpozície smernice) tento cieľ sa nepodarilo splniť. Do dňa zasadnutia kontaktného výboru bola pri 140 audiovizuálnych mediálnych službách potvrdená zmena jurisdikcie (pozn. štát s „novou“ jurisdikciou potvrdil túto skutočnosť). Pri 65 audiovizuálnych mediálnych službách nie je zmena jurisdikcie doteraz potvrdená. Pri 195 audiovizuálnych mediálnych službách bola „nová“ jurisdikcia členským štátom odmietnutá z rôznych dôvodov (napr. nie je to audiovizuálna mediálna služba, táto služba je licencovaná v inom členskom štáte, nie je prijímaná širokou verejnosťou, neexistujúca služba, dočasná služba). V doterajšom priebehu nebola potrebná arbitráž zo strany Komisie ale proces stále prebieha. Pri programových službách vysielaných prostredníctvom satelitu, pri ktorých má členský štát so súčasťou jurisdikciou určenou na základe satelitnej kapacity podozrenie, že by mali spadať pod jurisdikciu iného štátu, je nutné, aby členský štát aktívne vyhľadal štát s novou jurisdikciou (pozn. na základe uplinku) a až potom môže odmietnuť svoju jurisdikciu nad touto službou. V prípade, že nebude schopný preukázať uplink tejto programovej služby v inom štáte jurisdikcia nad touto službou zostáva štátu so satelitnou kapacitou. V rámci diskusie bolo poukázané na sporný prípad troch satelitných programových služieb, kde je spor o jurisdikciu medzi Maďarskom a Talianskom, pričom ratio sporu tvorí určenie, ktorý uplink bol skôr.

3. Európska produkcia

Ďalší bod sa týkal návrhu na zavedenie tzv. pravidla „de minimis“. Tento návrh vzišiel z Nemecka. Jedná sa o pravidlo, ktoré by zaviedlo hranicu sledovanosti pre malé audiovizuálne mediálne služby, na ktoré sa vzťahujú povinnosti ohľadom európskych diel a diel vytvorených nezávislými producentmi, na základe ktorej by naďalej neboli povinné poskytovať údaje o týchto dielach. Komisia nevyklučuje zavedenia takejto hranice, nakoľko aj podľa názoru Komisie by zavedenie takéhoto pravidla prinieslo administratívne odbremenenie malých vysielateľov, ktorí zo štatistického hľadiska nie sú rozhodujúci pri podpore európskej a nezávislej produkcie.

V súčasnosti Komisia skúma možnosti, ktoré by špecifikovali dané pravidlo a skúmajú sa tiež možné konkrétne hranice (sledovanosť 0,5 %, 0,3%, 0,2%). Komisia poukázala na fakt, že hranica nesmie byť príliš nízka na to, aby v konečnom dôsledku nesabotovala podporu európskych diel a diel vytvorených nezávislými producentmi. V diskusii odznel názor Nemecka, ktoré na základe svojich kalkulácií považuje za ideálnu hranicu sledovanosti 0,3 %. Komisia, ktorá vychádza zo štatistík, ktoré majú k dispozícii, považuje ideálnu hranicu 0,2%.

V diskusii tiež vystúpil rakúsky zástupca, ktorý poukázal na fakt, že bez stanovení dodatočných kvalifikačných kritérií je stanovenie iba kvantitatívnej hranice zbytočné vzhľadom na obrovské rozdiely medzi krajinami s trhom pre 80 miliónov ľudí a krajinami s trhom pre 5 miliónov ľudí.

Švédsko poukázalo na rôzne pohľady na štatistiky Komisie, kde sa nezohľadňujú špecifika jednotlivých staníc pri dodržiavaní resp. nedodržiavaní povinnosti pre európsku produkciu a nezávislú produkciu, najmä z hľadiska podielu na trhu. Veľké stanice s výrazným podielom na trhu dodržiavajú predmetné povinnosti, avšak malé stanice s minimálnym podielom majú problémy s dodržiavaním týchto povinností, čoho dôsledkom je nižší celkový percentuálny podiel európskych diel v štatistike danej krajiny.

Veľká Británia poukázala na problémy, kde zoznam TV staníc poskytnutý Komisiou často nezodpovedá skutočnosti. Na uvedené zareagoval predseda kontaktného výboru, s tým, že zoznam Komisie je iba návrh, ktorý ma pomôcť členskému štátu pri vypracovaní správy a v konečnom dôsledku je za údaje, ktoré a za aké služby zodpovedný iba členský štát.

Komisia poznamenala, že nie je možné stanoviť „od stola“ záväzné pravidlo pre tieto služby, ktoré by ich oslobodzovalo od povinností ustanovených smernicou, nakoľko by si to vyžadovalo zmenu textu smernice, ale je možné stanoviť predpoklad/hranicu tzv. administratívne opatrenie, ktoré vylúči tieto služby z národných správ o plnení povinností podpory európskych diel a teda defacto tiež oslobodí tieto služby od povinnosti zasielať tieto údaje národným orgánom. Táto hranica však musí vychádzať z objektívnych faktov, pričom však nie všetky štáty poskytli napr. údaje o podiele na trhu. Komisia prezentovala tiež názor právneho servisu Komisie, ktoré uvádza, že hranica by musela byť rovnaká pre všetky členské štáty v opačnom prípade by bola diskriminačná. Bolo tiež poukázané na fakt, že v prípade audiovizuálnych mediálnych služieb, ktoré sú licencované v členskom štáte, kde majú výrazne nízku sledovanosť, pričom sa však zameriavajú aj na iný členský štát, by sa mala brať do úvahy sledovanosť zo štátu, na ktorý sa daná služba zameriava.

4. Prezentácia Elektrického programového sprievodcu od UPC

Ďalším bodom programu bola prezentácia zástupcu medzinárodného vedenia spoločnosti UPC o elektronickom programovom sprievodcovi (tzv. EPG) spolu s praktickou ukážkou. Na začiatku prezentácie UPC poukazuje na fakt, že ich EPG je značne odlišný od sprievodcov zabudovaných do televíznych prijímačov od výrobcov. EPG sa dostáva do set – top boxu sústavným vysielaním a teda podľa názoru UPC sa jedná o lineárne vysielanie a nie o službu na požiadanie. Hoci divák má pri využívaní EPG sprievodcu možnosť výberu jednotlivých položiek, tieto sú k dispozícii sústavne a pri konkrétnej voľbe dôjde iba k otočeniu „paraboly“ a divákovi sa vysiela obsah, ktorý si zvolil. Podľa názoru UPC je rozdiel medzi lineárnou a nelineárnou službou v spôsobe prenosu.

Nad touto službou vykonávajú redakčnú zodpovednosť, nakoľko majú výlučnú kontrolu nad obsahom (informácie kontrolujú a upravujú) ako aj nad ich usporiadaním. Samozrejme lineárna audiovizuálna mediálna služba EPG vysielateľa UPC končí v momente, keď si divák zvolí jednu z programových služieb, ktorú UPC retransmituje nakoľko nad týmito službami už nemajú redakčnú zodpovednosť. V diskusii vystúpilo Nemecko, ktoré poukázalo na fakt, že Nemecko nepovažuje EPG za audiovizuálnu mediálnu službu. V diskusii tiež zaznela otázka od zástupkyne z Ministerstva Kultúry SR, ohľadom dodržiavania povinností jednotlivých členských štátov napr. špecifické ustanovenia o ochrane maloletých. UPC odpovedalo, že bude samozrejme dodržiavať všetky povinnosti štátov, v ktorých bude EPG poskytovať.

UPC tiež poukázalo na fakt, že EPG pre jednotlivé štáty budú individualizované a teda bude viacero EPG verzií. UPC zatiaľ nie je rozhodnuté, či budú žiadať o jednu licenciu pre všetky EPG alebo požiadajú viacero licencií pre jednotlivé verzie EPG. V oboch prípadoch však budú žiadať o licenciu/licencie v Holandsku, nakoľko v súčasnosti riaditeľstvo UPC sídli v Amsterdame. V diskusii tiež zaznela otázka zástupcu Rady Slovenskej republiky, či UPC bude žiadať napr. aj o licenciu pre „slovenskú verziu“ EPG, ktorá sa bude očividne zameriavať výlučne na Slovensko (jazyk služby, reklama atď) v Holandsku? UPC uviedlo, že hoci otázka „obchádzania“ smernice („circumvention“ čl. 4 smernice) je v danom prípade logická, avšak podľa ich právneho názoru je takéto konanie v súlade s ustanoveniami smernice a budú takto postupovať.

5. Spolupráca medzi regulátormi

Nasledovala krátke vystúpenie Veľkej Británie. Britský regulátor (OFCOM) poukázal na fakt, že licencuje 840 satelitných a káblových lineárnych služieb, čo predstavuje cca 48 % všetkých satelitných a káblových lineárnych služieb v Európe. Britský regulátor odhaduje, že asi 200 týchto staníc sa zameriava na iné členské štáty. Vzhľadom na fakt, že britský regulátor dostáva vysoký počet sťažností z iných členských štátov na tieto služby rozhodli sa vydať „pravidlá“ o tom ako postupujú v takýchto prípadoch.

6. Ratifikácia novelizovaného dohovoru o cezhraničnej televízii členskými štátmi Európskej Únie

Ďalšou témou bola pretrvávajúci rozpor medzi niektorými členskými štátmi a Komisiou v súvislosti s ratifikáciou novelizovaného znenia Dohovoru Európskej Rady o cezhraničnej televízii členských štátov EÚ. Komisia poukázala na fakt, že na jej stanovisku sa stále nič nezmenilo, podľa právneho servisu Komisie členské štáty v zmysle judikatúry Európskeho súdneho dvora nemôžu uzatvárať medzinárodné dohody v oblastiach, ktoré spadajú pod výlučnú právomoc EÚ teda Komisie. Z tohto nemôžu členské štáty ratifikovať Dohovor v súčasnom znení, nakoľko tento upravuje viacero oblastí, ktoré upravuje smernica a teda spadajú pod kompetenciu Komisie. Komisia však nevidí dôvod, aby museli členské štáty „vypovedať“ dohovor, podľa nich smernica ruší dohovor resp. jeho účinky a je už na členských štátoch ako si to vysporiadajú medzinárodnoprávne.